

Աղակայի ծուխը եւ աղական ծխի մեջ

1-hG tohg

Ծխելու դեմ դայլարողներին անչափ ուսախացնում է, որ աճում է այն երկների թիվը, որոնք ստորագրել են Առողջապահության համաշխարհային կազմակերպության ծխելու դեմ ընդունված հանձայնագիրը, ենթադրելով, թայդ փաստաթուղթը բալասանի դես կլուծի բազմադարյա խնդիրը:

Ոչ այնքան վաղուց Դայաստանի խորհրդարանը ընդունեց Երկար սղասկած օրենքը: Թվում է, ամեն ինչ արվում է, որբեսզի ինչորու համանարդկային, այնորու էլ ազգային նակարդակներով հաղթահարվի չարիքը, որը կործանում է ոչ միայն ժամանակակիցների նար-մինն ու հոգին, այլև մեր մտավոր և ֆիզիկական աղազան: Զնա-յած ծիսելու դեմ դայլարի մեր ձեռ-նարկած ահոեցի միջոցներին, աշխարհում աճում է ծխողների թիվը:

Վերջին մի խանի տարիներին Դայաստանը չարագութակ է առ ցուցանիւններով առաջ է անցել մոլորակի հաճարյա թե բոլոր երկրներից: Ծխելու հետեւանոնք մահացության գծով գրավում է Երրորդ տեղը: Բայց առավել սարսափելի է, որ ոչ ով չի կարող մեզ հետ հավասարվել այդ չարիմի հանդեր միշտն եւ ամի արագությամբ: Եթե նշեմ նաև, որ Դայաստանի ավելի ան 800 000 ծխողների մեջ առյուղի բաժին են կազմում երիտասարդները, նաև դեռահասները, աղայա դժվար չի լինի դատկերացնել, թե ինչորին ազգային աղեմ է մեզ սովորում տեսանելի աղաջայում:

Եվ հենց աղազայի մասին դես կուտած է: Հոսել այսօր: Ես չեմ դատավա-
կութ մեծահասակներին հետ-
պանգմեցնել ծխելուց. Վերջին
հաշվով դա անհուայի գործ է:
Թեմ դատավակութ մեծահասակ
ժամանակակիցներիս վախեցնել
առերի խողովելով, որից մահա-
նուած ծխողների 80 տոկոսը: Թեմ
ուզում ահաբեկել ուստեղի չար-
ուակ նորագոյացություններով, ո-
րոնի համարյա առանց քացառու-
թյան առաջանուած են միայն ծխող-
ների մոտ: Թեեւ, իհարկե, չեր խան-
գարի, որ այդ մասին իմանային
որոշը, ինչորս եւ չեր խանգարի
նախատարար վերաբերվել այն-
դիսի դատողությունների, թե իր
նչ որ մեկի դատը ոոջ կյանքում
ծխել է թունդ թութուն եւ մինչեւ
կյանդի վերջին օրեր ինտ էր փայտ
կուտրում: Թեմ ուզում հիշեցնել
նաեւ, որ բոլոր ժամանակներում
դայլարել են ծխելու դեմ, որ Անգ-
լիայում, օրինակ, ծխողներին գլ-
խառում էին, որ Յոնմի դադը Ու-
թանու 6-րդ եկեղեցուց անջատել
էր ծխողներին, որ ցարերից ցատեր
իրադարձակավ մահապատճի էին
ներարկում ծխողներին եւ նրանց
ունեցվածը բռնագրավում հօգուտ
տեսության:

Այսօր, դաւոնական տվյալներով, աշխարհում ծխում է մեկուկես նիխարդ մարդ: Նրան բոլորն էլ, առանց բացառության, նախադաշտասկում են անժամանակ մահվան, իսկ առաջի տառադում են զանազան ծանր հիվանդություններով: Այդ ամրող մեկուկես միշտարդ միջին հաւով տասնյոթ տարի է չի ապրում, որ Ասծուց է տրված իրենց: Կարելի է շարունակել թվերով արտահայտված այդ մոծավանքների ցանկը: Սակայն նման լուսավորությունը, ցավով, հնչդես եւ գլխատումը, նիշտ էլ առյունն չի տվել: Դամենայն դեղո, չնայած Առողջադահության համաշխարհային կազմակերպության ջաներին, բազում հաճածայնագերին, դատիժներին, ծխողների թիվն աշխարհում տարեցարի աճում է: Խոսքը, կրկնուս եմ, ոչ այնան հասուն մարդկանց մասին է, որոնց իրենց են լուծում իրենց ճակատագիրը, որին երեխա-

Ըերի, որոն մեր հանցավոր լուս-
թյան եւ հանցավոր անգործության
հետեւանով ածում են՝ դատա-
դարտված բազմաթիվ հիվանդու-
թյունների, այդ թվում՝ անդադու-
թյան, սեռական անկարողության,
օլիգոֆրենիայի, ուսուցիչին զա-
նազան հիվանդությունների եւ որ-
դես հետեւանք կյանքի տետղու-
թյան կրամաման:

Խոսն առաջին հերթին այն երեխաների մասին է, որոնք դեռ չեն ծնվել, եւ որոնց ազգովին սղատում են անհամբերությամբ: Խոսքը մեր աղակայի մասին է: Վերօհն

տուա,թե նորմալ մարդը կարող է իրեն քոյլ տալ ծխել տանը, առավել եւս երեխաների, հոյի կնոջ կամ կերակրող մոր ներկայությամբ, եթե իմանա, որ իր ծովիսը, ըստ եռթյան, ծխող է դարձնում իր ընտանիքի բոլոր անդամներին: Ծխի մօտական առկայությունը նրանց վերածուած է դասսիկ ծխողների: Դժվար թե նա ծխեր տանը, եթե իմանար, որ հետազոտող գիտնականների տվյալների համաձայն, այն սենյակուամ, որտեղ մօտապես ծխուած են, երեխաներն աճուած են ոչ միայն ֆիզիկական արատներով, այլեւ մօտավոր

հանդես են զալիս էղիթեղոսիա Աշաններ՝ ուս ավելի հաճախ տան չծխող ծնողներից ծնկածն ԻՇ: Դենց դեռությունը դեմք է դա տադիր կարգով հասարակությա գիտակցությանը հասցնի, որ հո կինը, ներքաւելով երկնագույն ծո խը, խարիսլում է աղազա երեխայ դաշտանական հարմարվողա կան ռեակցիայի հիմքերը: Այդ նս սին է վկայում գիտությունը, որ ներկայացրել է աղացուցելիո թյանք զարմանայի մի փաստա իր գոյատեման ժամանակի 99, տոկոսի ընթացիում մարդկություն ծանոք չի եղել ծխախոտին (իս Եվրոպան՝ դրանից էլ ուս): Դեմք արար նորին նեծություն է վոլյո ցիան, որը կենդանի օրգանիզմ կատարելագործում է բնական ընտ րության ճանաղարհով, հակա բույն չի նախատեսել այն բազմա թիվ բունավոր նյութերի դեմ, որ դարունակում է ծխախոտը (նույն կարելի է ասել ալկոհոլի եւ թոր նյութերի մասին): Այսու որ, այ նյութերն, ըստ էղության, օրգանիզմը վրա ներգործում են անդամի կեր տով, խանգի այդ ժանադարձի բուժվելու ոչ մի հնար չկա, բաց կանխարգելումից:

Եվ իենց ղետությունը՝ իր համադաշտասխան նախարարությունների եւ գերատեսչությունների, իհմանարկությունների եւ կազմակերպությունների միջոցով ղետք է առնի ամեն հնարավորն ու անհնարինը, որմեսզի ասի ի լուր ամենին մինչ հավատացել նրանց, ովքեր հանողում են ձեզ, թե իր իրեն ծխեն, բայց իրենց երեխան առողջ լուսնվել: Այդպես չի լինում. հետազոտությունները ցույց են տվել, որ նման երեխանների մոտ, առանց աշացառության (մանավանդ արդեւունի ցըանում) նկատվում են առողջեկան եւ ֆիզիկական զարգացման նշանակալից ժեղումներ: Խասարակությունը դարտավոր է ինձնանալ, որ, հաճածայն գիտության և վյալների, ծեկեր երեխաններն ընթալանում են ծխախոտի ծխին եւ ուսուով կատարություններ: Նման երեխաններն օդափոխության մասին անհանգույն աշխատանքանում են, անհանգույնում, հրաժարվուած կրծից: Բայց աշացական է նորից զգան ծխի հոգեց, իսկուն խաղաղով են: Ամենահետաքին այն է, երբ ծխում են երկու ծնողները: Այդ դեմքուած թուզների խացումը ծխի մեջ ավելի լուսանակ է նշանակուած ամանականում, հետեւարա նման ընտանիքին ավելի մեծ դրախտություն է սղանում:

ի ծխող եմ եղել: Եվ լավ գիտեմ
թե որիան դժվար է բռղմել ծխեց-
խոսը լիարժեք դետական ծրագր
մասին է, դետական մակարդակու-
նախատեսված աճենավճռական
եւ անհետաձգելի միջոցառումների
մասին:

ուս, բազմությաս լայս օճախը շրջանում դարտադիր սանհիւսարա լուսավորական ազդեցիկ միջու ցառումներ: Ժամանակին Պայաս տանի առողջապահության նախակին նախարար Եմիլ Գարրիեյանը մի ճիշտ խոսք ուներ. «ԱՆգրագե հիվանդներ չկան: Կան անգրագե թժիւկներ»: Դա այն մասին է, ո նարդիկ, տեղեկացվելով հաշման

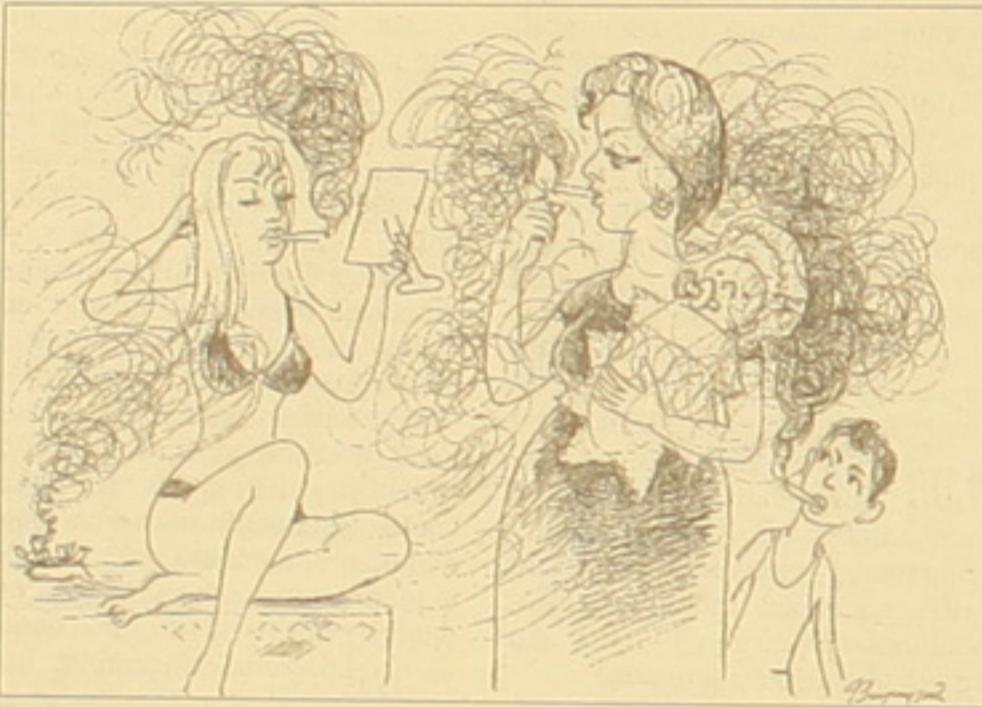
Եւ դատաղարտված սերունդների մասին, որոնք վաղն ապրելու են մեր հայրենիքում, ամեն ինչ կանգն, որդեսզի կանխեն դժբախտությունը։ Այսօր, վիճակագրական տվյալների համաձայն, տեղեկավության ավելի բան 85 տոկոսը մարդկանց հասնում է հեռուստատեսության միջոցով։ Դա նշանակում է, որ դետությունն իր ըրտօթից դեմք է Վճարի, որդեսզի բարոզվի ճշմարտությունը «մանկանց կոտրածի» մասին, որդիսին որակում են մասնագետները ծխելը՝ երեխաների եւ կանանց շրջանում։

Մի ժամանակ մենք հղարտությամբ էինք նույն, որ Դայաստանը միակ միութենական հանրապետությունն է, որտեղ չկան սթափարաններ: Պարզաբան դրանց անհրաժեշտությունը չկար: Մեզ մոտ դեռ մինչեւ Վեցօրս դատանիները եւ նույնիսկ չափահաս մարդիկ իրենց քոյլ չեն տախս ծիսել ծնողների ներկայությամբ: Մենք ունեինք դարերով դահլյանվող ավանդույթներ, որոնք այսօր, ավաղ, մեր աշխ առջեւ անտեսում են: Այսօր Երիտասարդական հավաքաս্থեյներում, աղմկոտ, դիսկոնտեկներում խիս, քունավոր ծովս է կանգնած: Խմում եւ հարում են քոլորովին դեղնակտուց դատանյակներ: Դայկական քուերի առաջին կուսարքում ծխում է աղջիկների չորս տնկոսը, Վեցօրս կուսարքում՝ երեսուն: Ասեին ահամոր բլեր է ևսոն:

Դեռ անցած դարի 80-ական թվականներին ես «Լիսերատուր-նայա գաղետա»-ում ընդարձակ հոդվածաշար տղագրեցի այդ թե-մայով։ Դրանցից մեկը, որ վեր-նագրված էր «Աղջիկը՝ սիզարե-տով», դասմուած էր մի աղջկա ճա-կատագրի մասին, որն ուսանողա-կան տարիներին ծխել էր ամուսնու հետ։ Այդ մասին ինձ դասմել էր նոր մայրը իր նամակուա, որն էլ իրադարձութեցի։ Ահա մի փոք-ի հատված դրանց։

«Խնդրում էի փեսայիս, որ ինը ու դուսրս թողնեն ծխելը: Ե՞լ որ երեխային էին սղասում: «Ոչինչ, մայրիկ, կատակում էր փեսաս, ծխախոտի ծովսը կկոփի աղազա խաղաքացուն»: Բայց աղազա խաղաքացի չեղավ: Ուժգին տոսիկողները հանգեցրին հղության ընդհանման, որը վերջինը եղավ աղջկաս կյանքում: Եվ ահա անմշիթար վեսի մեջ իմ հանդիմանանն եմ ուղղում ինսիտուտին: Արժե՞ր, որ դուսրս հինգ տարի սովորեր այնտեղ, եթե դիմումի հետ ստանալու եր մի այսպիսի ահավոր հիվանդություն, ինչորիսն է նիկոնինային թմրամոլությունը: Ամուսնուց բաժանվեց: Իր մասնագիտությամբ չի աշխատում: Նշանակում է՝ դիմումն էլ դեմք չէ: Կյանքի սխալն արդեն ուղղել չի լինի: Այդորիսն է փոխհատուցումն առաջին անգամ ծովս ներթափակություն համար, որ արեց նա առաջին կուսում:

սես ոչինչ էլ չի կատարվում: Ասես ծխելը միամիտ զվարձանի է: Ասես ոչ մեկին չի հուզում վաղվա օրը»:
Եվս մեկ անգամ կրկնում եմ: Խոսք մոյի ծխողների, մանականդ չափահաս տղամարդկանց եւ նույնիսկ կանանց մասին չէ: Նրանց օգնելու փորձը, եթե իրենի դա չեն ուզում, միւս էլ անօգուտ է: Բայց ինչ վերաբերում է նիկոնին այսին կախվածության մեջ դեռահասների, երիտասարդության եւ բոլոր նրանց զանգվածային ներգրավմանը, ովեր գտնվում են վերաբարդողական տարինում, աղա այսեղ մենք գործ ունեմ ահավոր հետեւանիների հետ: Ակզրում փոխվում եւ այլասերվում է ժողովրդի կերպարը, իսկ հետ վերանում է ցեղը: Սա կյանքի իրողությունն է:

հաշվով՝ ազգի գենոֆոննի, մա-
նականդ եթե ծխելու հետ կաղաքա-
այնոյիսի չարաղես երեսութեան-
նութեան, ինչոյիսի են թմրամոլո-
թյունը, մանկական եւ դատանե-
կան ալկոհոլիզմը, ինչոյես նաև
այսոյես կոչված «հարբած թեղմ-
նավորնան» հետեանները:

հետամնացությամբ։ Դա կատարվում է ոչ միայն կենտրոնական նյարդային համակարգը թույներով մշամես թունավորելու հետևանքով, այլև թթվածնային խաղողագործությամբ, որի նկատմամբ շատ զգայում է համակարգեստելու ավանդությունը։

Ահա արդեն բառասում տարի եւ որդես թիվու եւ հրադարակախոս փորձուած եմ արեարծել կարետրագույն թեմա՝ ծխելու եւ հարթեցնության վասնգավորությունը առաջին հերթին երեխաների համար։ «Լիտերատուրնայա» զազետա»-ի, «Կոմսոմոլսկայա» դրավդրա»-ի, «Նովի միր»-ի էջերուած նշանակութեր եմ տպագրել այդ թեմայով, հրատարակել եմ «Անհազանգ» մենագրությունը։ Մի բանի տասնամյակ շարունակ Դայաստանի արդարադատության նախարարությունը հրատարակել է «Բաց նամակ նորադասակներին» վերնագրով իմ բույսոյութը, որն անվճար զազերուած հանձնուած էին նորադասակներին։ Այդ բույսոյութը լուս է տեսել միութենական ցաւ հանրադատություններուած։

Այսօր ամեն ինչ փոխվել է: Թերթերը տղագրվում են փոքր տղաբանակներով եւ գրում են ինչի մասին կուզել, միայն ոչ ամենակարեւորի Անկախության տարիներին հեռու տատեսային էկրաններ չի բաձրացել թերեա մեկ տղավորիչ հայոց դում ծխելու չարագութակ դերի մասին, մանավանդ աղագա սերունդների համար: Փառ Ասծոն Ազգային ժողովում օրենքն ընդունելուց հետո թերթերը դադարեցին տղագրել ծխախոտի գովազդ, թերթեանի փողոցներում առաջվադես տեղադրված են ևս ծխախոտային ընկերությունների գունագեղ գովազդային վահանակներ: Բացարձակ մեծամասնությամբ ներկայիս սերունդը ոչինչ չգիտէ ծխելու Վանգավորագովովն հետեւանների մասին, որոնք անդաման ի հայտ են գալու աղագայում:

ԳԵ որ մենք պետություն ենք: Դա
նշանակում է, որ ոչ թե ինչ որ մե-
կը, այլ հենց պետությունը դամ-
ժողովրդի գիտակցությանը հասց-
նի տագնադայի փասթը. Ծխու-
մայրերից ծնված երեխաների 40
տոկոսը տառապում է զղագրու-
թյան բարձր հակածությունից
արդեն յոթ տարեկանում նրանց մե-

